

Sygn. akt V CNP 17/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi T. R. i R. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w L. z dnia 22 marca 2013 r.

w sprawie z powództwa M. N.

przeciwko R. R. i T. R. o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 października 2014 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz
powoda kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia skarżący powinien m.in. wykazać, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Spełnienie tego wymagania polega na przedstawieniu odpowiedniego wyводу prawnego. Niewystarczające jest przy tym samo stwierdzenie, że nie ma możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia, nieoparte stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2014 r., V CNP 33/13, nie publ.).

Złożona skarga nie spełnia wymogu wykazania braku możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia za pomocą innych środków prawnych; nie zamieszczono w niej bowiem żadnego wyводу argumentacyjnego poza ogólnym stwierdzeniem o wystąpieniu analizowanej przesłanki.

W orzecznictwie podkreśla się, że wszystkie wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. elementy muszą być w piśmie wyraźnie wyartykułowane, aby pismo takie można było uznać za skargę (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2007 r., III CNP 78/07, nie publ.). Brak któregośkolwiek z elementów konstrukcyjnych skargi jest brakiem istotnym, nieusuwalnym i powoduje jej odrzucenie *a limine* (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 26/05, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 424⁵ k.p.c. i orzekł jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).